

פרוטוקול מס' 14/ד
מישיבת ועדת הכלכלה
סיום ג' ט' בשבוע תשס"ו - 2.55.1
בשעה 18.30

חברי הוועדה:

היוזמים:

- א. כהן - היו"ד
- י. אור
- ט. לביא
- ע. סימון
- ש. פרלמאן

נוכחים:

- מר בלאס - יועץ המשלה לעניני מים
- מר כהנא - מטעם מינהל המים
- מר קוממן - מטעם מינהל המים
- מר שלגי - מטעם משרד המשפטים
- מר גוטגליט - מטעם משרד החקלאות

- א. חוק הפיקוח על קידוחי מים
- ב. חוק סדירות מים.

סדר-היום:

היו"ר א. כהן: מני פותח את הישיבה.
מני פותח לחזור, בדיווחי, לחוק הפיקוח על קידוחי מים, כדי להודיע שלכמה חברים יש הסתייגויות. מני קבלנו את החוק כמעט ללא כל שנוי. מני רוצה לשאול את בניגלי מינהל המים - האם אפשר להשאיר לסנהל סמכות בלעדית ויחידה או שהוא צריך לאתייע עם מינהל? היתה הצעה של מר גורדר לסנות ועדה צבורית על ידי מנהל, מני מצטרף להצעה זו.

וגר ירצה בר יהודה מציע את ההצעות הבאות:
לסעיף 1 -

- א) להוסיף הגדרה כדלקמן: "מועצה" - מועצה שתמנה לטעם קביעת הנורמות לקידוחי בארות, התקנתן, ביצולן, סדירת תפוקתן וביצוע סדר הנורמות החוק הזה.
- ב) את פירוש המונח "מנהל" לסנות כדלקמן:
"מנהל" - מי שמיינהל את החקלאות להיות מנהל, יו"ר המועצה ומופיע למועל את החלטותיה.

בסעיף 2 תוחלף המלה "המנהל" במלה "מועצה" (בהתאם לזה תוחלף המלה "המנהל" במלה "המועצה" גם בסעיפים 3, 4, 5, 6 ותוקן בוטחתם)

יתווסף סעיף נוסף אחרי סעיף 2 ובהתאם לזה יתוקנו מספרי כל הסעיפים. הסעיף ינוסח כדלקמן:

המועצה תתמנה על ידי שר החקלאות בהרכב הבא:

- (א) המנהל, שיהיה יו"ר המועצה
- (ב) בא-כוח משרד החקלאות, שיהיה מ"מ יו"ר המועצה
- (ג) בא-כוח משרד הפיתוח
- (ד) שני באי-כוח המועצה הסדעית ועל יד משרד ראש הממשלה.
- (ה) 3 באי-כוח אירגונים פרזונטיביים של געלי מטקים חקלאיים ביניהם לפחות אחד מבין האזרחים הערבים.
- (ו) 4 באי-כוח אירגונים פרזונטיביים של חקלאים, המעבדים בעצמם את אדמתם, ביניהם לפחות אחד מבין האזרחים הערבים. המועצה רשאית לקבוע מעוצות איזוריות באותו הרכב ולהעביר להם את זכויותיה בגבולות שתקבע.

לסעיף 3 (אחרי התוספת נוסחתה כמפורט לעיל-) הסעיפים הקטנים 1-3 ינוסחו כדלקמן:

- (1) לקבוע כללים לכל איזור בנוגע לקטרה של הבאר, עסקה, המרחקים בין הקידוחים, ציודה או לכמות המים שסותר להטיק מטבה.
- (2) בהתאם לזה לתת רישון, או לסרב לתת רישון, או - (והלאה - כמו ב (3) בהצעת הממשלה)

לסעיף 5

(א) בכדי לאפשר לבעלי הקידוחים הקיימים לדעת, אם לא בפועל על ידי החלטת המועצה לתת רישונות קידוח חדשים, צריך להוסיף בסעיף 3, כי כל מתן רישון יפורטם ברשומות ובמסך 14 יום מיום הפרסום רשמיים גם אלה בכתב לעורך על מתן הרישון.

(ב) לעורך לא בפני הממשלה, אלא בפני ועדת עירעורים (מרכזית או איזורית) בהרכב שופט בי"ד מחוזי ושני חקלאיים, תושבי איזור אחד.

לסעיף 7 (א) אחרי המלים "על פי בקשת המנהל" להוסיף "אחרי החלטת המועצה".

לסעיף 9 - הסעיף יבוטל (כלומר; קודמי בטס יהיו במצב הקודמים לפי פקודת המכרות (סעיף 4 של החוק הזה). יתכן וצריך להזכיר זאת בטפורט בסעיף 4.

חבר הכנסת אבניאל מציע את ההצעות הבאות:

1. לשם החוק, אני מציע להוסיף המלה "ניצול" ושמו יהיה - חוק הפיקוח על קידוחי המים וניצולם.

בהגדרות אני מציע להוסיף מיד אחר המלים "בחוק זה" את המסקא הבאה: ניצול המים - לרבות פיקוח על הסוסדות המטפלים באספקת מים, קביעת דרכי השמוש היעילים לניצול מקורות המים או למניעת בזבזם.

בסעיף 5 במקום המלים "בפני הממשלה" אני מציע שיהא כתוב "בפני בית דין", וכן במקום המלה "לפי החלטת הממשלה" יהא כתוב: "לפי החלטת בית הדין".
בסעיף 12 לאחר סעיף מטבה (3) להוסיף "פקוח על חברות או סוסדות המטפלים באספקת מים".

ועכשו אני מציע שתי הצעות: (א) ועדת ערעורים במקום "הממשלה", ועדת ערעורים המורכבת מפייסיות משפטיות, נציג הממשלה, אבל לא המנהל, ונציג צבור החקלאים. (ב) אשר למועצה, אני מציע שהממשלה תמנה ועדה צבורית שתכונס מוזמן לזמן על ידי מנהל המים ולפניה יובאו הפרובלמות של קידוחי מים ובקשות שהוגשו והחלטות שנתקבלו.

שר בלאס: ההבדל המכריע בין חוק זה לחוקים אחרים הוא, שכאן המדובר על פיקוח שהצד השני הוא הטבע. אם עושים פיקוח, נניח,

על מצרכי מזון, הרי אם המצרכים אינם מספיקים, אפשר לקנות מצרכים נוספים ולחלקם, כגון מדבור על אוצר שבכדי להבינו דרושה ידיעה מקצועית טרחנית לכת. ואני מודע שבדבר כזה הכרחי אמון לבעלי המקצוע. מטעם זה אני מבין שאתם יכולים להליב את המנהל שיקבל חוות דעת מהחלקה לחקר מטורות המים, שזה מוסד מחקרי-סטטלתי. אינני יודע אם זה צריך להיות בחוק. כן צריך המנהל לקבל חוות דעת של המוסד התכנוני - תה"ל, שהוא המוסד המתכנן למטרות, עיריית תל-אביב וכל מי שמבקש לתכנן. מוסד זה מביט על עניין המים מתוך מטפס המדינה ומתחשב במצב ההידרולוגי. לאור שתי חוות דעות אלו, שהן חוות דעת מקצועיות, יצטרך המנהל לתת פתרון מעשי ועזרה קונסטרוקטיבית למבקשי רשיונות קידוחים. דבר זה אינו רק דבר מינהלי. זהו דבר מסובך מאד - תכנוני, הידרולוגי ומקצועי, ומועצה כפי שהוצעה כאן על ידי מר בר-יהודה אינה יכולה להבין את העניין.

י. אורי: אני מציע שהמטטלה תמנה מועצה מליעצת מבלי שאנו נפרט את הרכבה.

מר בלאס: בחוק הכללי לענייני מים ישנה מועצת מים. אני מבין שהחשש של החבריה הוא מפני הפליה. אבל חשש זה אין לו יסוד במציאות כי שום מנהל לא יוכל להגיד: לאיט זה אני נותן רשות לקדחה במיזה זה ולאיש שני - לא.

מר שלגי: ובנקודה זו אפשר לפנות לבית דין גובה לצדק ולהראות שהשיקול דעת של המנהל לא היה הוגן.

היו"ר א. סגן: עם קבלת החוק הכולל לענייני מים, יתבטל חוק זה?

מר שלגי: כן. חוק שיקוח זה הוא חוק זמני, וההוראות שלו תסתלבנה בחוק הכללי.

היו"ר א. כהן: אם כך - אני מוכן לוותר על הסתייגותי.

מר כהנא: ביחס לבקשה לפרסם את הרשיונות שנתנו, אני חושב שאפשר לקבלה, כי הדבר לא יפריע להנהלה תקינה של העניינים.

מר שלגי: הנטייה במטטלה היא לבטל פרסום רשיונות שנתנו, כי מי שמעוניין בפרטים יכול לקבלם ואין צורך לפרסם רשיונות שנתנו.

מר כהנא: אשר למועצה צבורית - יש בפני השם הצעה לסנות ועדת קדוחים על ידי המנהל. ועדה זו תורכב מסומחים בלבד. אינני חושב שהדבר הזה צריך להיות בגוף החוק.

היו"ר א. כהן: האם אני יכול לוטר, שחוק זה הוא חוק זמני, ובחוק הכללי לענייני מים יש מועצה עליונה לענייני מים, ועל כן אין צורך בה בחוק זה? כן אני רוצה לשאול - האם סירוב מתן רשיונות יובא בפני המועצה העליונה לענייני מים?

מר כהנא: מספר חברי ועדה יכול להביא למועצה כל דבר. אני רוצה להודיע לחברי הועדה שכבר כיום הנוהג הוא שאין עושים דבר מבלי להוועץ בוועדת הקדוחים.

ש. פרלמטיון: מדוע לא ייאמר הדבר בחוק?

מר כהנא: "המנהל יוועץ בוועדת סומחים שתתמנה על ידי הש"ר" - לנוסח כזה אפשר להחכים.

י. אורי: ועדת סומחים יכול למנות כל ש"ר. מה שמבקע בכל החוקים - זו מועצה צבורית, וככיוון שהוצעה כאן הצעה להכניס מועצה צבורית לגוף החוק - אני מציע שבקבלה מבלי לפרט את הרכבה.

סר שלגי:

אני התייגתי את ה"ר קהל את דברי סר כהנא בחוק הכללי
תהיה מועצה, ועל כן הוא מסיר את הסתייגותו אני מבין
שכל המטרה של המועצה הסייעת היא כדי למנוע פגיעה באזרח. בחוק זה
ישנם מטעמי הגנה לאזרח הרבה יותר עיליים וטובים, מטעמים סטטיים-אובקטיביים.
היא צורך במועצה סייעת מילוי למנהל היתה ספקות לאסור או לא לאסור לפי
שיקול דעתו, כאן אין לו כל שיקול דעת. כאן יש תנאים ברורים שתי הוא
יכול לכתוב לתת רציון, אם דרוש הדבר כדי למנוע דלדול סקורות המים וכו'.
על החלטה של המנהל ישאפשרות ערעור בפני הש"ר, ועל החלטת ש"הם יש אפשרות
לפנות לבג"ץ ולוטר: שיקול הדעת היה מוטעה, אני מוכיח זאת.

ס. לביא:

אני מצטרף לדעתם של סר בלאס וסר שלגי. מיננו יכולים
למנות מועצה צבורית של מנשים שהם עם-אזרחים לענייני
מים. ועל כן תוסך אני בסעיף כפי שהיה מנוסח בהצעת הממשלה.

היו"ר א. כהן:

אני מבין שאחר שהוחלט בחוק זה הוא זמני, צדון על המלצה
בחוק הכולל לענייני מים, והאני מציע להסיר את כל ההסתייגויות
ביחס למועצה.

פ. פרלסטין:

אני בכל זאת מצטרף לעצמי זכות הסתייגות האומרת: תחנה
מועצה סייעת שתייעץ במקרים שהמנהל מוסר קידוחי מים.

היו"ר א. כהן:

ועכשו, ישנה הצעה של גר-יהודה על ועדת ערעורים בהרכב
שקראתי בפניכם.

סר שלגי:

הצעה זו בתפלת, כי נתברר לנו שכל הצעה היא בעיה של
סוהחיים. מה יעשו כאן שופט זמני מקלמיה?

היו"ר א. כהן:

אני מציע שבסעיף 5 יהיה כתוב: אשר יתייעץ עם שני סוהחיים
מחריט מאלה שעצמם קבעה בשלב הקודם.

סר בלאס:

אני חושב שהשר ינהג כך, כי ועדת הסוהחיים לא תכלול את
כל הסוהחיים ואולי גם לא הסוהחיים העיקריים. ופתקבל על
הדעת שהשר; כאשר יקבל ערעור, ירצה למנוע שני סוהחיים מחריט. איך סוהחיים
זאת בחוק - אינני יודע, אבל זוהי הפרוצדורה הפעמית, ולכן אינני מתנגד
לה.

סר שלגי:

אינני חושב שזה יהיה טוב מטעם פשוט, אם נכתוב שהשר יהיה
חייב להתייעץ עם שני סוהחיים מחריט, פירוט הדבר שחנות דעתם
של שני הסוהחיים שאתם התייעץ בפעם הראשונה, לא היתה בסדר. למעשה הוא
ינהג כך, אבל אם נחייב אותו למנוע מחריט, לא יוכל למנוע את מלה.

היו"ר א. כהן:

אני מציע שנכתוב: השר ימנה ועדה של 3 מנשים שתחקור את
העניין ובפניה יבאו טענותיהם הנפגע ומנהל המים, והשר
יחליט לאחר ששמע הטלצות הועדה.

הצעת היו"ר א. כהן - בתקבלה

פ. פרלסטין:

לאחר שתקבלה הצעה זו, אני מסיר את הסתייגותי הקודמת.

היו"ר א. כהן:

הצעה זו, לאחר שתקבלה, דוחה גם את הסתייגותו של סר
מבנימל לסעיף 5 בענין בית דין של סוהחיים.

מנו עובריה לחוק פדידת מים.

ס. לביא:

סעיף 1 - "הגדרות".
אני רוצה לשאול: מה דינו של אדם שיש לו גאר פרטיית?

סר שלגי:

חוק זה איננו חל על אדם כזה.

היו"ר א. כהן:

אני מציע שבסעיף זה פתוח עד לישיבה הבאה.

סעיף 2: "הספקה במדידה".

מר גוטבלט: לחוק זה שתי מטרות: לאפשר לממשלה לסדור את כספיות המיט הנצרכות והמופקות וכן לקיים מספקת מיט לצרכנים. הידיעה ועל ידי כך לאפשר חסכון בצרכיית המיט.

סעיף 2 - בתקבל

היו"ר א. א. כהן: סעיף 3 - "הספקה במידת ומסותפת" -

סעיף 3 - בתקבל

סעיף 4 - "מידת מיט בצרכיית או מופקית מסקורות מיט".

סעיף 4 - בתקבל

סעיף 5 - "המסך הספקה שלא במדידה" -

סעיף 5 - בתקבל

סעיף 6 - "צו מדידה".

סעיף 6 - בתקבל

היו"ר א. א. כהן: השעה 20.00. אנו נמליציה להפטיק.

היטיבה בעולה.

היטיבה נבעלה בשעה 20.00